

KAIKKI KAUNIIT HETKET MENEVÄT OHITSE

Minna Pyykkönen



Kuvataiteen perusopetus, laaja oppimäärä

Lopputyö

Sara Hildén -akatemia

2021

SISÄLLYSLUETTELO

Johdanto	3
Mistä kaikki lähti liikkeelle	3
Tutkimusta	4
Omia kokeiluja	6
Päättötyöajatuksia	15
Lopullisen teoksen toteutus	17
Viimeistely	27
Pohdintaa	27
Lähteet	

JOHDANTO

Symmetria ja rikottu symmetria on ollut jo pidemmän aikaa kiinnostukseni kohteena. Olenkin tehnyt aiheeseen liittyen jo neljä isohkoa maalausta ja harjoitellut ja tutkinut symmetriaa ja symmetrian rikkomista pienillä harjoitustöillä. Minua kiinnostaa erityisesti se, missä kulkee raja siitä mikä ajatellaan vielä symmetriseksi ja mikä ei.

Tätä tutkiessani lähdin liikkeelle ensin symmetriasta ja sen käsitteestä ja etenin sitten symmetrian rikkomiseen. Aiheeni ei ole vielä loppuun käsitelty, vaan olen siirtymässä hitaasti esittävästä ei esittävään suuntaan. Esittävässä on mielestäni helpompi tutkia ja rikkoa symmetriaa kuin ei esittävässä. Tämä työ on siis seuraava askel siirryttäessä ei esittävämpään suuntaan.

MISTÄ KAIKKI LÄHTI LIIKKEELLE

Sattuma ohjaa monia kiinnostukseni lähtökohtia tai sitten kohtalo tai vaikkapa jumala antaa suunnan, miten vain, mutta sattumalta ajankulukseni katsoin Youtubesta taiteilijoiden videoita ja näin yhden teoksen, maalauksen, joka kiinnitti huomioitani. Etsin tekijän, joka osoittautui graffiti- ja muraalitaiteilijaksi, joka yleensä tekee isoja teoksia seiniin, mutta oli nyt maalannut ihan kankaalle perinteisen maalauksen. Taiteilija on taiteilijanimeltään *Kiptoe*. Graffititaiteilijat haluavat pysyä salassa ja niinpä en tiedä tämänkään taiteilijan oikeaa nimeä, vaikka hän on hyvinkin kuuluisa ja tehnyt ympäri maailmaa teoksia. Jopa suomesta on video, kun hän maalaa Tampereen hiedanrantaan teosta.

Tuossa maalauksessa minuun kiinnitti huomioita sen symmetrisyys, joka ei ihan kuitenkaan ollut kaikilta osilta symmetristä, kun tarkemmin katsoo. Vaikkapa naishahmot, jotka ovat molemmilla laidoilla. Katselin kuvaa ja aloin pohtia kuinka paljon voisi tehdä eroja, jotta näkisin sen vielä symmetriseksi.



TUTKIMUSTA

Itse symmetrian tutkiminen oli mielenkiintoista. Aihe ei ollutkaan ihan niin yksinkertainen kuin ensin oletin. Tällaista tietoa kuitenkin löysin:

Kotimaisten kielten kielenhuolto- osaston esimies Anneli Räikkälän mukaan Nykysuomen sanakirjassa on määritelmä symmetriasta. Siellä ilmiö selitetään tasasuhaisuudeksi. Otavan isossa tietosanakirjassa sitä selitetään kasvitieteen, matematiikan ja eläintieteen termiksi. Musiikissa, kuvataiteessa ja kirjallisuudessa sillä taas tarkoitetaan komposition tasasuhaisuutta ja osien keskinäistä harmoniaa. Itse symmetriaa löytyy runsaasti luonnosta. Ihmisten tekemissä tuotteissa on toisinaan haluttu symmetriaa ja toisinaan ei. Rakennustaiteessa on historiassa pohdittu paljon toistuvia ja peilautuvia samanlaisia muotoja. Siellä se on merkinnyt sitä, että rakennuksen julkisivun molemmat puolet ovat keskiakseliin nähden samanlaiset. Tämä oli muodissa Antiikin ajan rakennustaiteessa ja tietysti niissä tyyleissä, jotka pohjautuvat siihen.¹

Symmetriaa on siis paljon luonnossa. Luonnossa sitä esiintyy esimerkiksi säteittäisenä. Siinä symmetria on keskipisteen ympärillä. Tätä löytyy kasveista ja eläimistä. Kasveissa se on nähtävissä esimerkiksi kasvien kukinnoissa. Eläimissä sitä on noin 8% lajeissa. Symmetrioita on aktinomorfinen, lineaarinen ja tavallinen. Nämä liittyvät termeinä pääasiallisesti kasvikuuntaan ja sen muotoihin.² Netistä oli todella vaikea löytää tietoa tästä aiheesta. Esimerkiksi juuri noiden termien avaamista ja sisältöjä olisin halunnut löytää. Olisi pitänyt osata kieliä ja tuntea biologian termistöä.

Toinen reitti oli matemaattinen, jossa siirryttiin nopeasti matemaattisiin kaavoihin ja käsitteisiin. Perusajatuksia aiheesta minulla kuitenkin on peruskoulun matematiikan kautta. Lähden siis ajatuksesta, että symmetriaa on pisteen kautta olevaa, jossa asiat peilautuvat pisteen kautta tai viivan tai pinnan kautta, kuten vaikkapa peilaus. Itse siis ajattelen symmetrian joko keskussymmetriana tai peilaussymmetriana. Peilauksia ja keskuspeisteitä voi olla hyvinkin monta kuvassa. Esimerkiksi nykyään muodissa olevat mandalat, värityskuviot, perustuvat keskuspeisteeseen.

Jyväskylän avoimen yliopiston matematiikan laitoksen opetussivuilla Mikko Saarimäki kuvailee tätä keskuspeistesymmetriaa kiertokeskukselliseksi symmetriaksi. Tämän kiertokeskuksen suhteen kiertämällä kuvio sitten yhtyy alkuperäiseen muotoonsa ja mitä enemmän jollakin kappaleella on näitä kiertoja ja mitä pahemmin ne ovat sekoittuneet keskenään, niin sitä symmetrisempi kappale on.³ Minusta kohtalaisen vaikeasti selitetty, vaikka ymmärsin kyllä mitä tällä tarkoitetaan. Mitä enemmän viivan kautta peilauksia ja keskuspeisteen kautta tehtyjä peilauksia kuviossa on, sitä symmetrisempi se on, koska peilauspisteitä ja toisintoja on enemmän. Mielestäni ihan loogista.

Mitä on sitten rikottu symmetria? Onko se epäsymmetriaa? Kuulen tai luen usein, että ainakin taiteessa symmetrian vastakohta on epäsymmetria. Aihetta käsittelevillä sivuilla epäsymmetrian kerrotaan auttavan ilmaisemaan toiminnan dynamiikkaa, luonnollisuutta, liikkumisen helppoutta ja koostumuksen monipuolisuuden ilmaisemista taiteessa. Epäsymmetrisessä koostumuksessa symmetria on siis kokonaan poistettu tai se on hieman rikki.⁴

Tästä voidaan päätellä, että symmetria voisi olla mekaanista ja hieman mielenkiinnottomaa, jossa ei ole niin paljon jännitteisiä suhteita kuin epäsymmetriassa. Rikottu symmetria on siis epäsymmetrian lievimpiä muotoja ja jyrkin on täydellinen symmetriattomuus. Mielenkiintoistahan on se, että kuinka pitkälle symmetriaa voisi rikkoa ennen kuin se lakkaa olemasta symmetriaa? Milloin tulee vielä vaikutelma symmetriasta, vaikkei sitä teoksesta näkisikään? Onko olemassa elementtejä, jotka luovat ihmiselle kuvan kuvitteellisesta symmetriasta?

Katselin paljon kuvia taideteoksista miettiessäni tätä symmetrian ja epäsymmetrian rajaa. Mielestäni symmetria on hyvin kaunista ja itse koen hakevani sitä toisinaan. Toisaalta olen samaa mieltä siitä, ettei se ole niin yllätyksellistä eikä toiminnallista kuin epäsymmetrisyys. Abstrakteissa töissä kuitenkin koen paljon väripintoja kuvioita sisältävän epäsymmetrisen työn toisinaan sekavaksi. Jokin symmetrinen elementti selvästi saattaa rauhoittaa kuvaa. Mutta liikkuvaksi ja dynaamiseksi symmetristä kuvaa on vaikeampi saada. Katselin myös matemaattisia fraktaalikuvia ja vaikka ne ovat usein hyvin symmetrisiä, on niissä jossain mielestäni liikettä hitusen mukana. Etäisyysvaikutelmia ainakin on. Ehkä kyse onkin silloin värien käytöstä ja siitä, kuinka paljon kuvassa on symmetrisiä elementtejä.

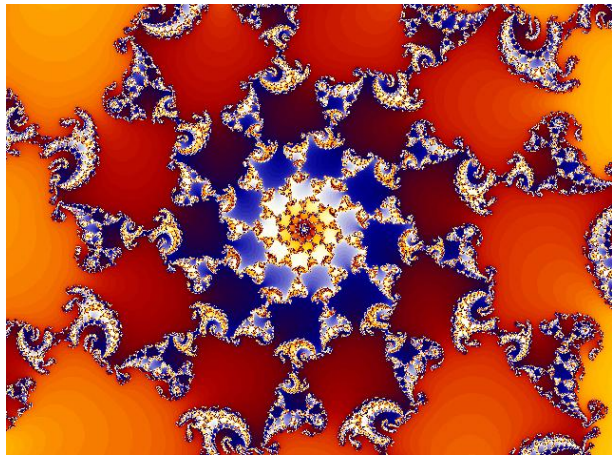


Tässä esimerkkikuva kankaalle painamastani Mandalakuviosta.

Tässä kaksi esimerkkikuvaa fraktaalikuvioista.



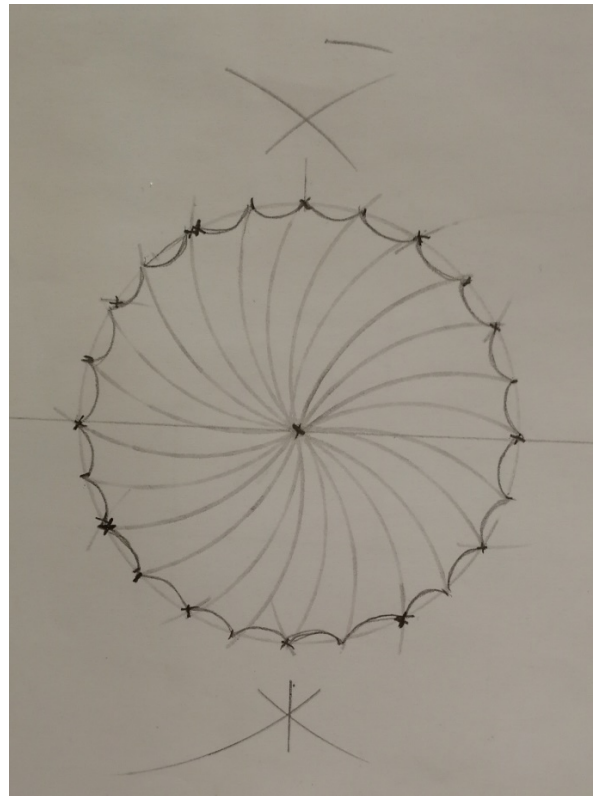
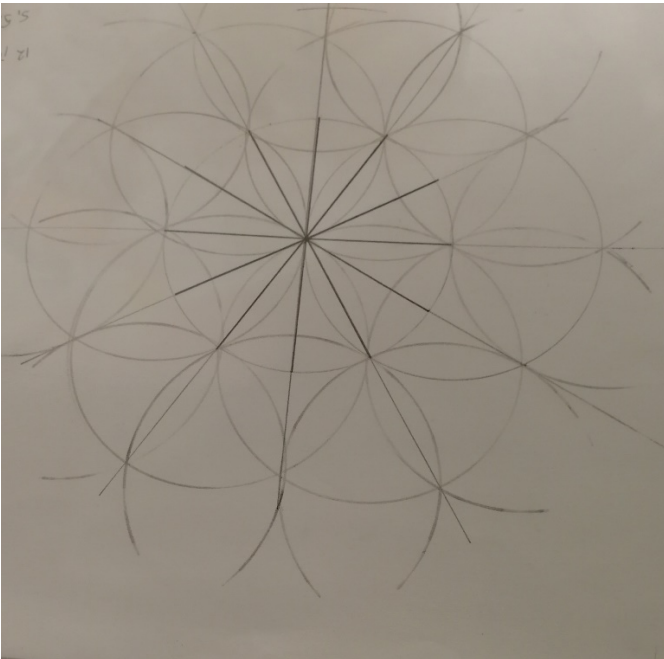
valopilkku.wordpress.com

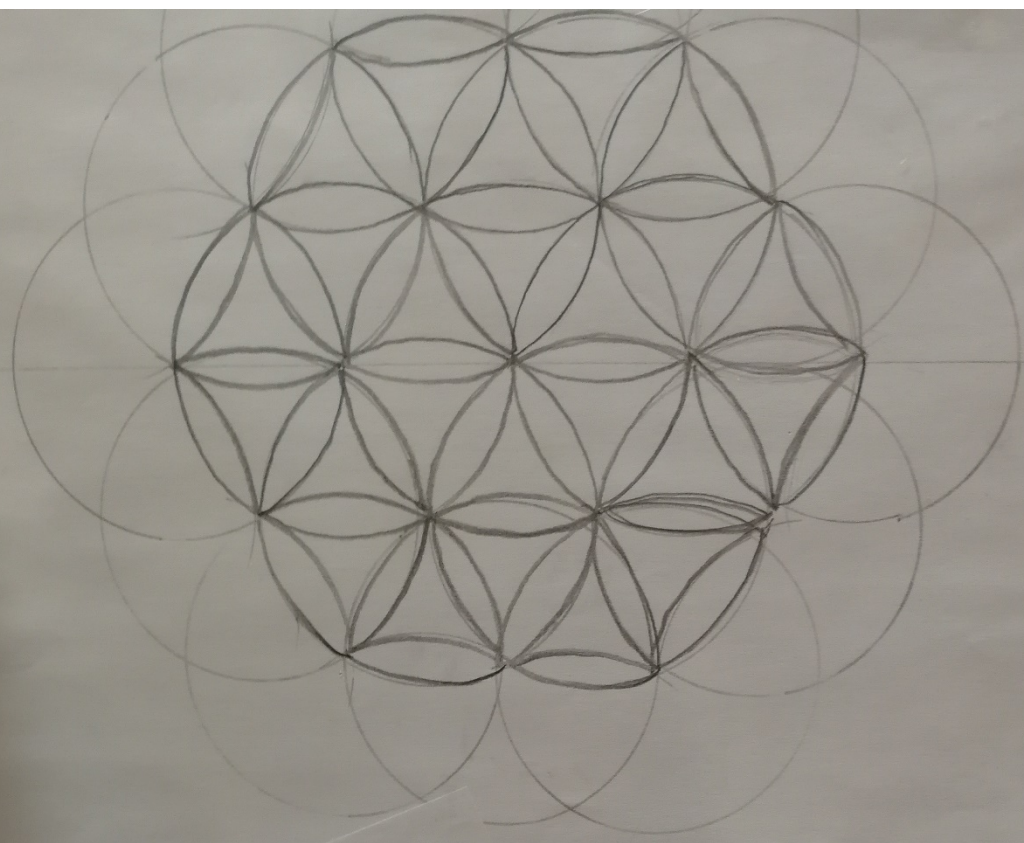


docplayer.fi

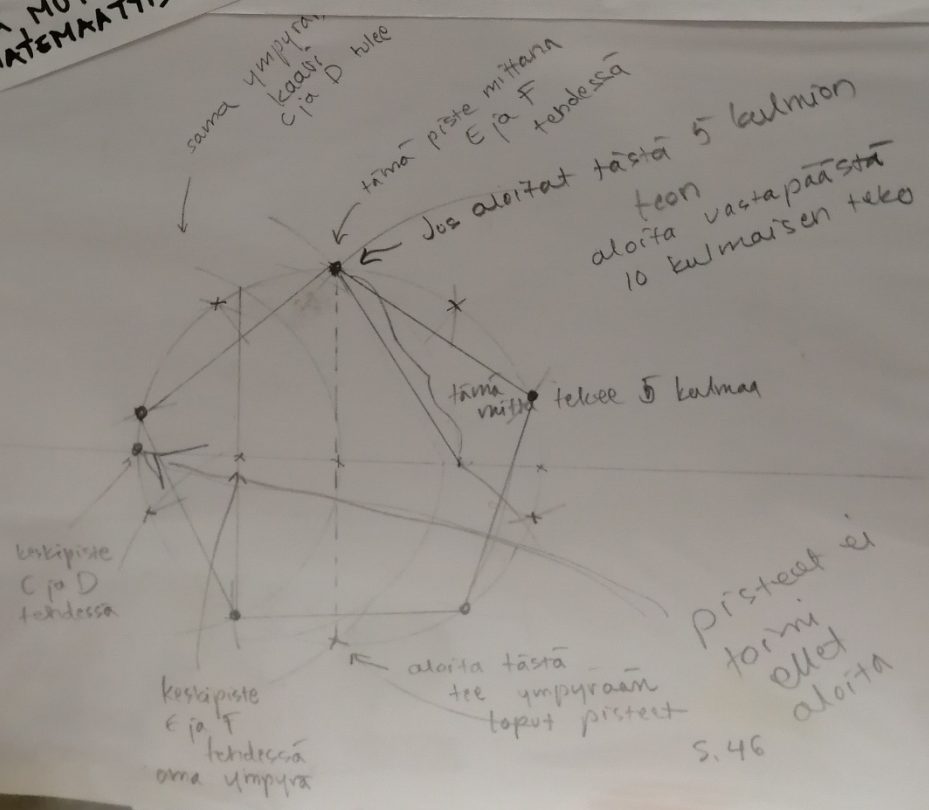
OMIA KOKEILUJA

Päätin ensin kokeilla itse tehdä symmetrisiä kuvioita. Aloitin lyijykynäpiirroksilla, joissa harjoittelin ympyrän jakamista symmetrisesti erikokoisiin osiin. Tässä perässä kuvia niistä.

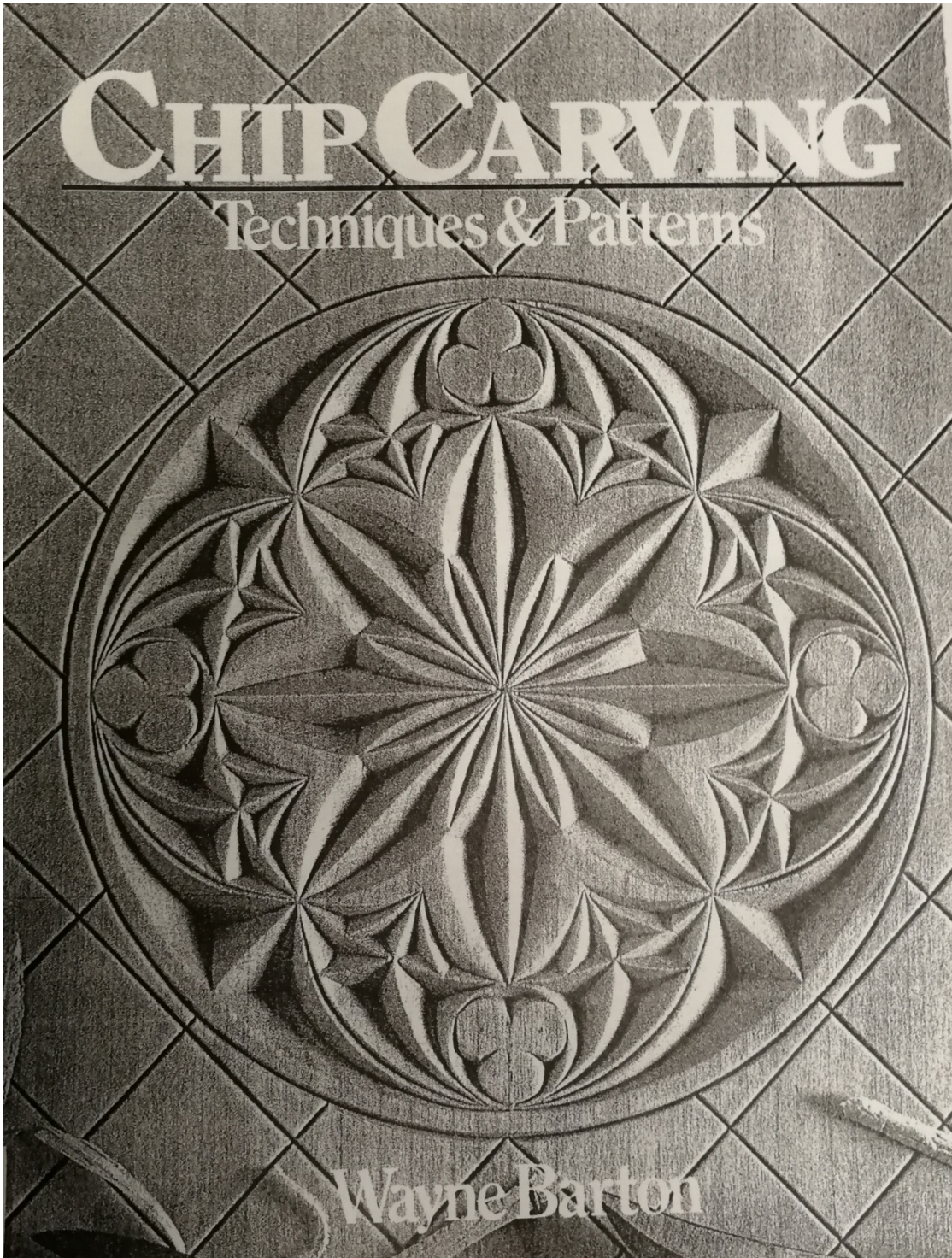




KONEILU
PYSYÄ
RIKKOA TÄTÄ MUTTA
TARKASSA MATEMAATTISESSA.



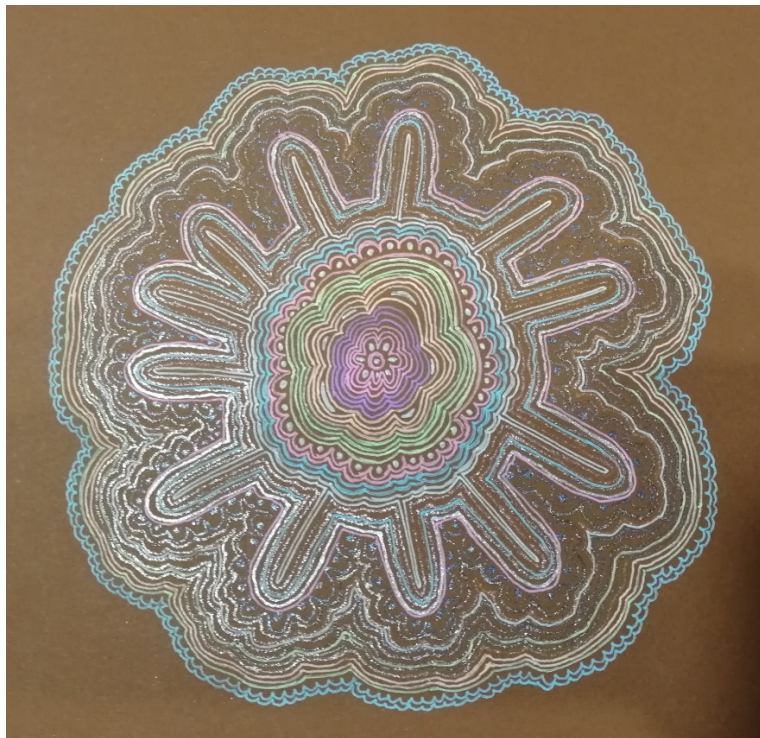
Näissä totesin, että jos oli parillinen määrä, niin oli helppoa, mutta jos jaoit parittoman määrän, niin jouduit tekemään töitä. Tosin onneksi löytyi vanhoja puuleikkausoppaita, joissa löytyi näihin ohjeita. Kiitos siitä Ikatän huonekalupuolen entisöijän Markun apua. Häneltä niitä löytyi. Näin jälkikäteen harmittaa etten kysynyt, mitä kirjoja ne olivat, otin vain kopioita tarvittavista kirjoista monisteina. Joistain olin sattumalta ottanut kannesta kuvan, kun oli hieno kuvio. Samalla opin, että entisajan huonekaluissa oli yleensä symmetrisiä kaiverrettuja koristekuvioita. Niitä sitten ikatalla opettelinkin kaivertamaan. Symmetriaa on siis pidetty kauniina.



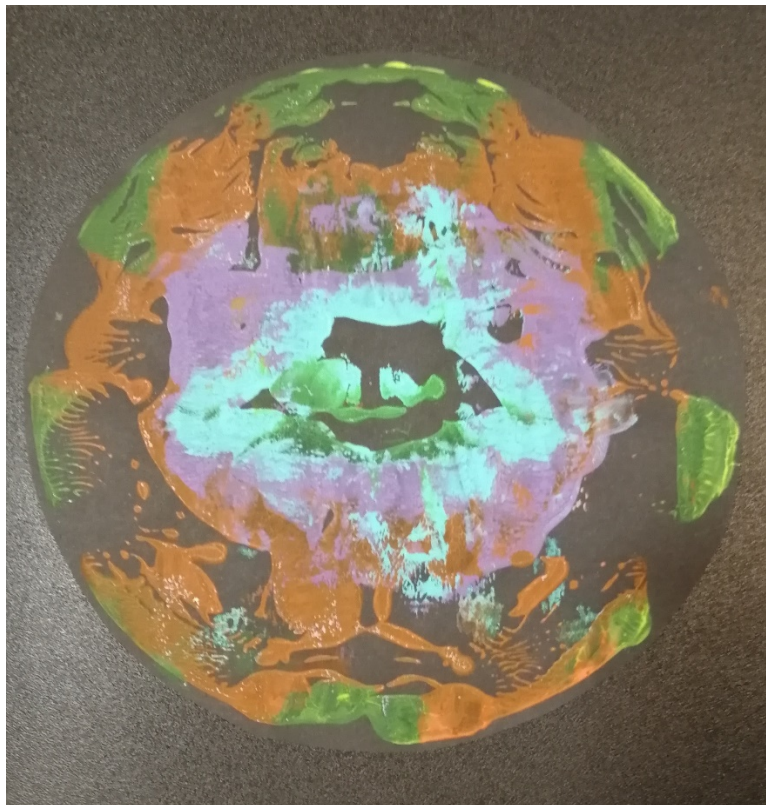
Sen jälkeen toteutin tarkkoja symmetrisiä omakehittämiä värikkäitä Mandalatyyppisiä kuvioita. Tässä perässä muutama esimerkki. niiden tekeminen vei jo enemmän aikaa värityksineen. Tein erivärisiä versioita samasta kuvioista. Toisissa kokeilin keskuspuoleen kautta peilaamista ja toisissa viivan kautta peilaamista.

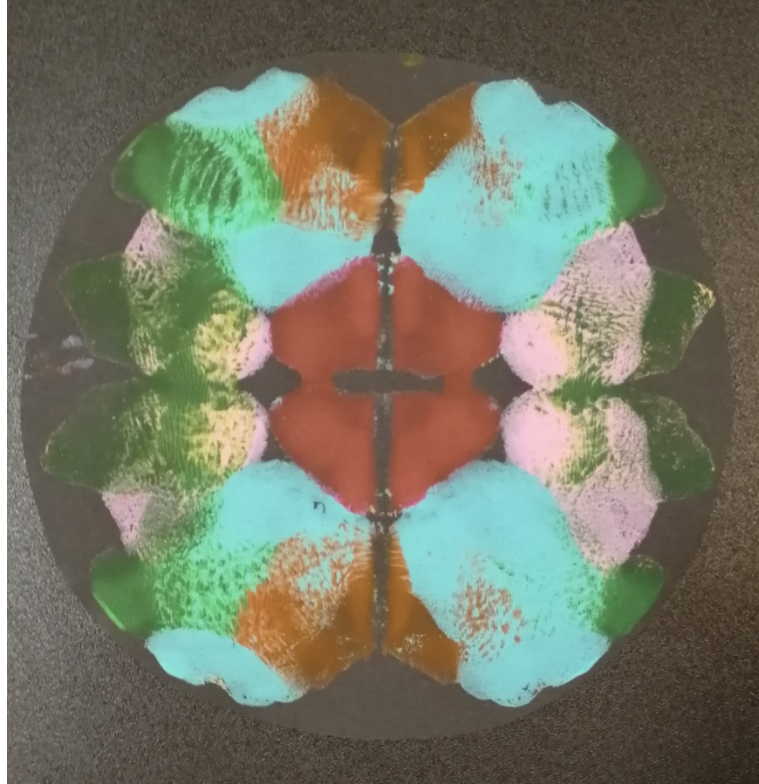


Tämän jälkeen aloin kokeilla rikkomista. Tein vapaalla kädellä omia Mandalatyyppisiä kuvioita. Rikkoutuminen tuli siitä ettei käsivaralta saa ihan symmetristä jälkeä. Tässä esimerkki niistä.



Tämän jälkeen kokeilin väriplänteillä symmetriaa eli minua kiinnosti kuinka kauan miellän jonkin symmetriseksi. Tässä käytin apuna gellilaattaa, jota voi taitella. Seuraavissa kuvaesimerkeissä voit itse pohtia minkä koetko ne kaikki symmetrisiksi.





Ennen kuin aloin tekemään tätä lopputyötä, kokeilin maalata teoksia, joissa käsittelen symmetriaa. Niistä kaksi teinkin opintojemme maalausjaksoilla. Niissä noudatin *Kiptoen* tapaa tehdä maalauksensa eli keskelle tuli keskuskuvio ja reunoille päin tuli sitten symmetriaa. Kummatkin maalaukset olivat täysin esittäviä.

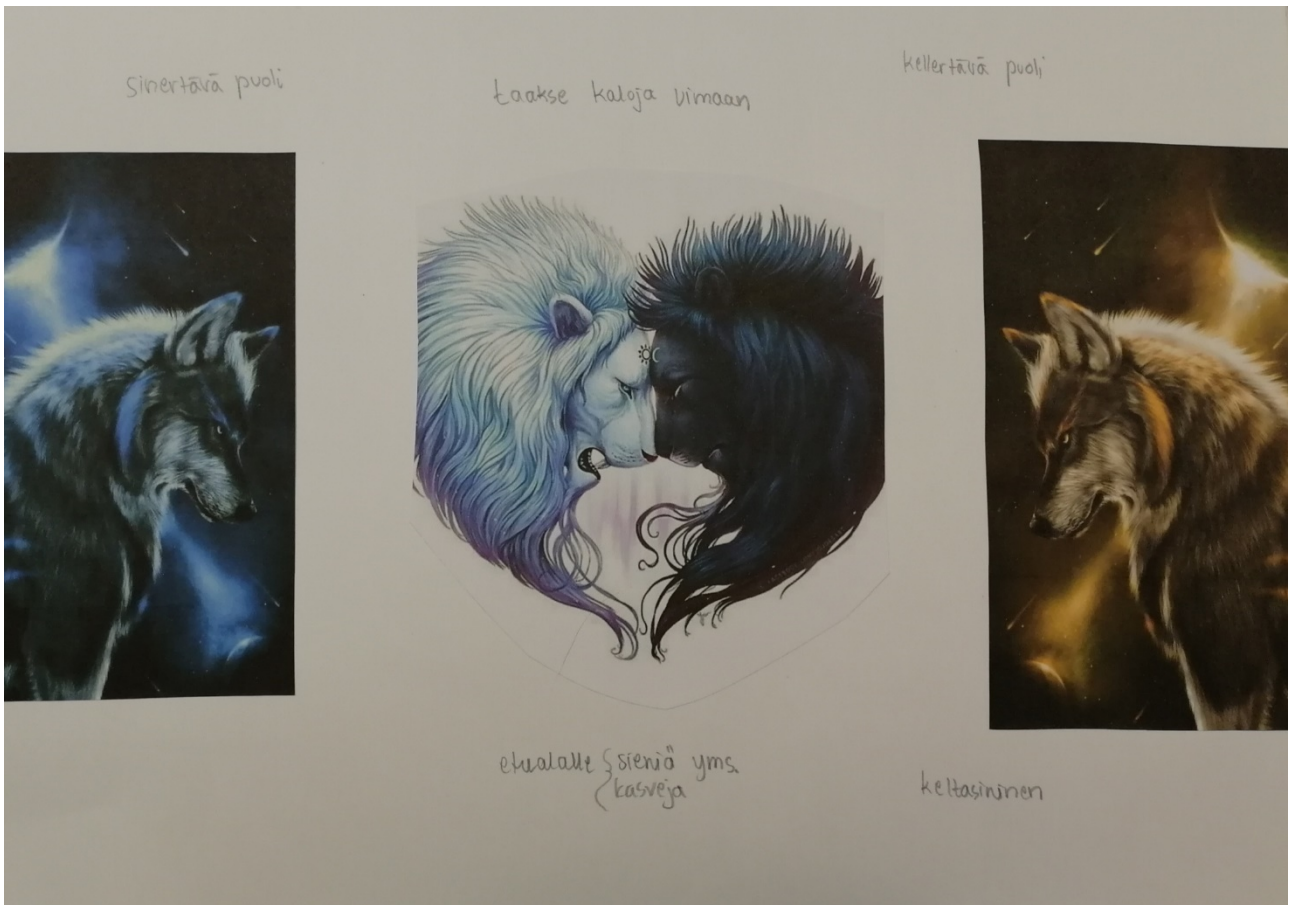


Tämän maalauksen tein ensin ja se on oma versio *Kiptoen* työstä. Siinä leikin symmetrialla ja väreillä. Vaihdoin värit päikseen reunoilla eli jos toisen puolen merihevonen on sininen niin toisella puolella se on punainen. Ja jos merihevonen on punainen niin sienet ovat samalla puolella siniset.



Tässä toisessa maalauksessa taas kokeilin pehmeitä ja teräviä muotoja ja jonkinlaista väri- ja muoto-asetusta. Ajatuksena oli pehmeä pastellisävy asetettuna vastakkain voimakas kontrastisen mustan, oranssin ja sinisen kanssa.

Tämän jälkeen keräsin kuvallista materiaalia rakentaen valmiista kuvista tällaisia kuva-aihteita ja ideoita. Tässä yksi esimerkki näistä tutkimuksista.



Tässä välissä jouduin tekemään Tampereen avoimen yliopiston kautta Lapin yliopiston aineopintojen päättötyön ja tein kaksi maalausta rikutusta symmetriasta Ilkka Väätin ohjaamana. Käytin siis aineopintojani hyödyksi tutkiessani lisää tätä symmetriaa. Siellä syntyi siis kaksi teosta, joissa symmetriaa on rikottu. Näiden teosten aiheena oli ihmisten pelot. toinen maalauksista kuvaakin veden alta tulevia hirviöitä ja toinen kuvaa maan alta tulevia hyönteisiä. Työt olivat näytillä galleria Saskiassa.



Tässä keskuskuvio eli pitkä matomainen kala on vielä keskellä, mutta sivuhahmoissa on symmetriaa rikottu.



Tässä keskuskuvio on siirretty vasemmalle eli musta iso kovakuoriainen ja mato. Vasemman puolen ylempää kovakuoriaista ei enää näy. Miellämmekö kuvan vielä symmetriseksi? Se jää katsojan pohdittavaksi.

PÄÄTTÖTYÖAJATUKSIA

Ensimmäinen ajatus oli irrottautua yhdestä selkeästä maalaus pohjasta. Mikko inspiroi minua, kun hän oli kertomassa aineopinnoissa työskentelystään. Halusin rakentaa kuvaa pala ja kohta kerrallaan niin kuin hän tekee. ensin ajattelin tehdä paperille tai puulevylle jotain missä on gellipainantaa ja paperia. Pohdittuani pitempään, päädyin, että puulaattaa ei ole niin helppo muokata sopivaan muotoon tai liitellä siihen osia. Siispä päädyin vahvaan paperiin ja kokeilin sille rakentaa Mandalatyypistä kuvaa. Sain aikaiseksi tällaisen:



Painoin pienemmät ympyrät gellilaatalla ja keskiosat ovat maalattuja akryliväreillä ja pienet pallot ovat silkkipaperia. Saatuaani tämän valmiiksi, turhauduin ihan hirveästi. En pitänyt jäljestä ja lopputulos oli jotenkin minun makuuni liian askartelumainen. Iso kokokaan ei muuttanut tätä tosiasiaa. Muistin Heidin sanat, että tämä ei ole oikea hetki aloittaa kokeilemaan jotain uutta.

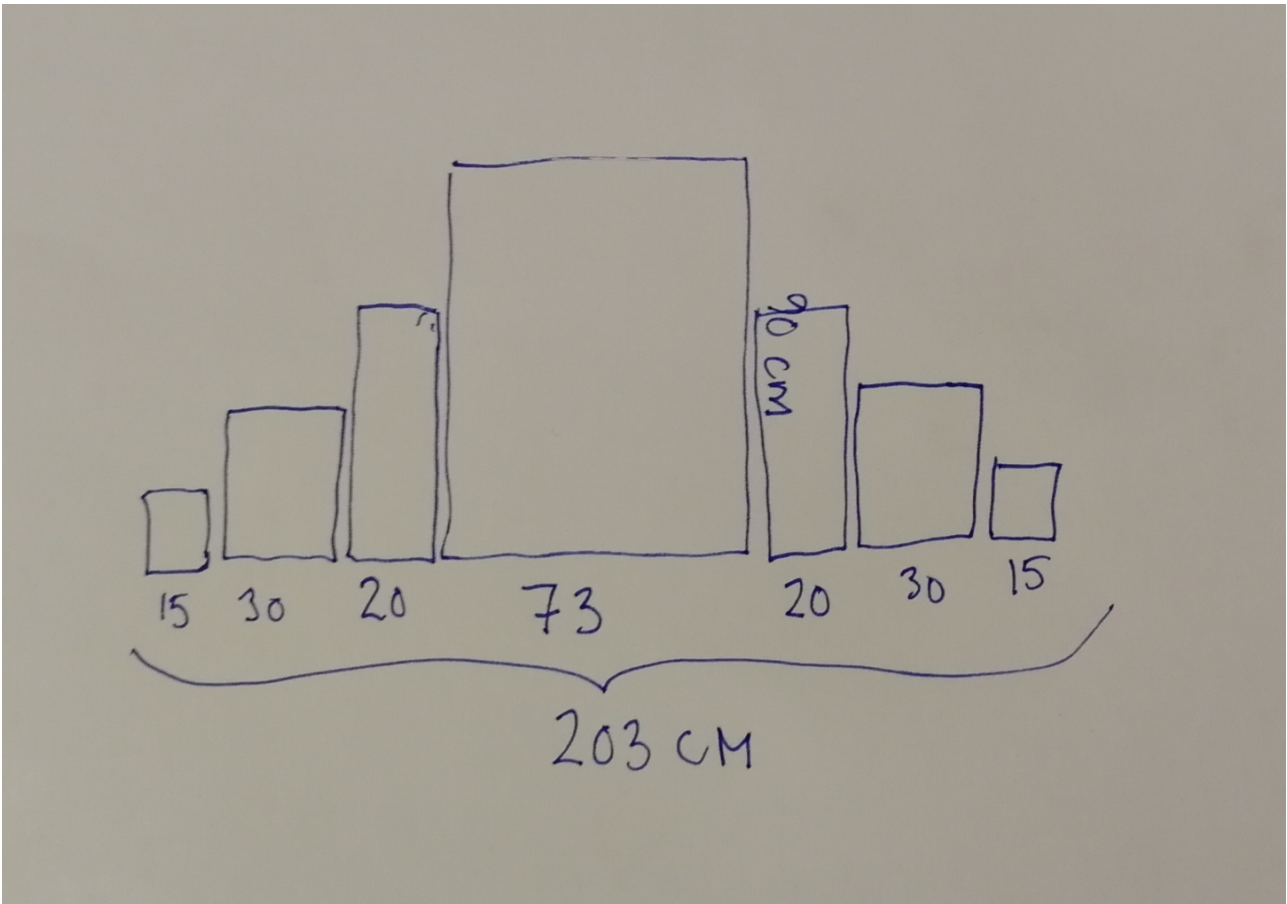
Päätin tehdä paloja vielä kankailla ja miettiä miltä tuntuu. Tässä esimerkkikuva siitä kokeilusta. Tämän jälkeen päätin siirtyä takaisin maalaamiseen, mutta erikokoisille pohjille ja Mikon tavalla eli antaa työn viedä.



Tässä vaiheessa minua hieman häiritsi ajatus siitä, että liitin symmetrian hyvin voimakkaasti kaupalliseen pyöreään Mandalamuotoon. Päätin maalata nelikulmaisille pohjille.

LOPULLISEN TEOKSEN TOTEUTUS

Suunnitelmani oli tehdä isompi keskikohta ja edetä siitä jonnekin päin esimerkiksi sivulle tai ylös tai alas tai vaikka kaikkiin suuntiin. Kertokoon työ edetessään sen. Ajattelin siis aloittaa kuvitteellisesta keskimmäisestä palasta. Tässä ideointikuva, mikä sitten toteutuikin ja johon kirjasin jälkikäteen valmiin teoksen mitat.



Minulla oli aiempi maalaus, josta en pitänyt ja vaikka en yleensä tee niin, nyt se jotenkin puhutteli minua yhdellä osallaan ja päätin käyttää sitä pohjana. Siinä maalauksessa on kasvot, jotka halusin tähän työhön. En ajatellut nimeä tai aihetta aloittaessani, vaan ajattelin, että ne tulevat tehdessä.

Ajattelin kuitenkin ihan alussa vain pintaa ja kasvoja. Olin katsonut youtubesta Artscopeshowohjelmia, joissa kierreltiin Amerikan isoissa näyttelyissä ja kiinnitin niissä huomiota kimmeltäviin töihin. Ajattelin heti, että jäykät suomalaiset eivät ikinä laittaisi tuollaisia seinälleen ja seuraava ajatus oli, että minä teen glittertyön. Kumoan kaikki typerät ajatukset hienosta taiteesta. Seuraavaksi mietin, että jotain on vinksautanut päässäni, kun pitää uhmata perinteistä maalausta. Tässä perässä kuva siitä pohjamaalauksesta, jossa oli kasvot, joista lähdin liikkeelle.

Korona mokoma sotki kaikkea tekemistä, mikä näkyy valokuvissa, kun ei ollut mahdollisuutta rakentaa studiopaikkaa, jotta olisi saanut otettua kuvia, joissa ei näy valoheijastuksia tai muuta, mutta tähän on tyytyminen. Se hieman harmitti tätä portfolioa tehdessä. Kuvaamisessa päädyin kuitenkin siihen, että on parempi olla jonkinlainen kuva kuin, että kuvaa ei ole ollenkaan.



Ajattelin, että kuvasta jäisi kasvojen lisäksi jotain hämärää näkyviin. Ajatuksena oli kuitenkin vetää kaikki kasvojen ympäriltä mustalla. Sen toteutinkin ensimmäisenä. Kuva saikin dramaattisen vivahteen ja näytti luonnossa todella hienolta. Minulta meni varmaan kaksi viikkoa, että vain katselin kuvaa ja ihmettelin, että miten raaskin jatkaa sen päälle. Kasvot tuntuivat suorastaan hypnoottisilta hämärästi erottuvaa taustaa vasten. Mietin, että tässä on nyt se kohta, josta Riikka Lenkkeri on puhunut aineopinnoissa. Taiteilijalla tulee hienoja kohtia, mutta, jos se ei toimi idean tai kokonaisuuden kannalta, on vain pystyttävä jatkamaan ja maalaamaan päälle. Nyt olin tämän tilanteen edessä. Minulta vei siis jonkin aikaa, että pystyin ylittämään tuon pisteen.

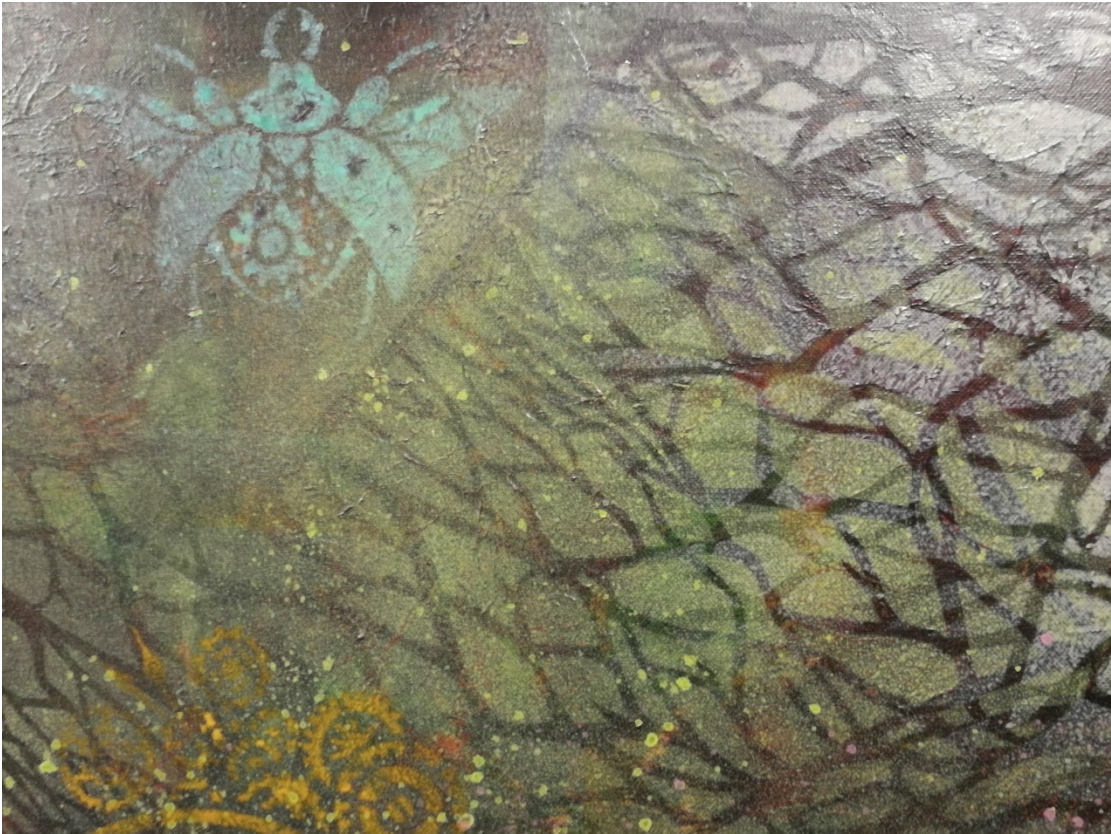
Samalla pohdin pintaa. Pohdin, miten saisin symmetriaa helposti ja keksin, että jonkinlaisilla sabluunoilla ja muoteilla, joita voi käänellä. Niitä väsäsin itse ja käytin myös valmiita. Halusin työn, jossa oli esittäviä, mutta myös ei niin selkeitä elementtejä. Halusin jotain kaunista glitterimäistä. Näitä pohtiessani nousivat jotenkin esiin pyöreät muodot ja kukat. Kuuluvat jotenkin mielestäni yhteen glitterin kanssa. Päätin tehdä sellaisia kuvioita. Lisäksi siinä viehätti jokin ristiriita vakavannäköisen kasvokuvan kanssa.

päätin ryhtyä toimeen ja ylittää tuon jatkamispisteen ja tausta alkoi syntyä. Pidin koko ajan mielessä symmetrian ja sen rikkomisen ja siirsin täysin vielä sivuun työn aiheen.

Tässä perässä tulee muutama kuva taustan vaiheista. Ensimmäinen kuva on siis musta pohja ja sen jälkeen tulee taustan etenemisen kuvia, joita kuvasin pikaisesti tehdessäni. Ehdottomasti paremmin olisi pitänyt kuvata. Harmitti, kun oli huonoja ja epätarkkoja ja vinoja kuvia.







Viimeisenä oli yksityiskohta työn pinnasta.

Jätin keskikappaleen tuohon vaiheeseen ja siirryin tekemään sivukappaleita. Työ näytti vaativan vasemmalle ja oikealle kapeita sivukappaleita. Niinpä jatkoin niistä. Käytin sabluunoita ja akryylispraymusteita kuvioiden tekemiseen. Sivukappaleet tulivat jotenkin helposti ja onnistuivat kerrasta. Jouduin kuitenkin kuivattelemaan välivaiheita ja tekemään monta kerrosta. Suurimman osan glitteristä laitoin viimeiseksi työhön. Joissain kohdissa jatkoin kuitenkin vielä väreillä glitterin päälle.



Sen jälkeen mietin, että kumpi pala on milläkin puolella. Lopulta päädyin tulokseen järjestyksestä, joka näkyy tässä perässä. Keskipala alkoi heti vaatia päässäni lisäkuvitusta, kun laitoin lisäpalat sivuille ja perässä olevasta kuvasta näkeekin, mitä siihen syntyi lisää. Tämän perään huomasin

yhtäkkiä ajattelevani kuvaa nimellä Kaikki kauniit hetket menevät ohitse. En tiedä mistä nimi tuli, mutta aloin tietoisesti rakentaa kuvaa tästä aiheesta tästä eteenpäin.



Katsellessani työtäni tässä vaiheessa, minusta tuntui, että sivuille tarvitaan matalammat ja leveämmät palat. Pohdin pitkään mitä niihin haluan ja päädyin nyt Mandalatyypiseen ympyrän muotoiseen kuvioon. Taustalla halusin menevän luontoon liittyvän maailman, koska useat kauniit esteettiset kokemukset liittyvät luontoon. Glitterrajatus myös tuntui minusta sopivan aiheeseen, koska kauniit hetket ovat kuin timanttia ja kimmellystä ja muistot kultaavat vielä nuo hetket. Päätin nyt kuitenkin olla laittamasta työhöni kultaa, vaikka se onkin yksi suosikkiväreistäni. Kimmeltäviä palloja työhön kuitenkin ilmestyi alaosaan ja oksia näkyvämmiin yläosaan.

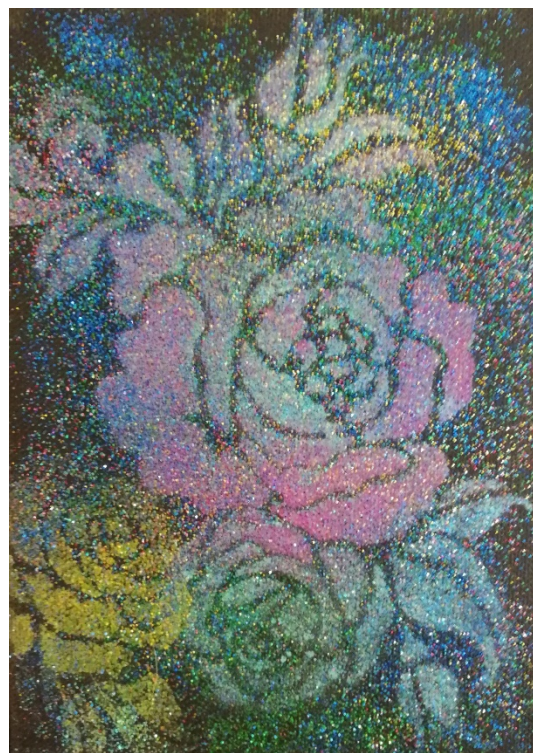
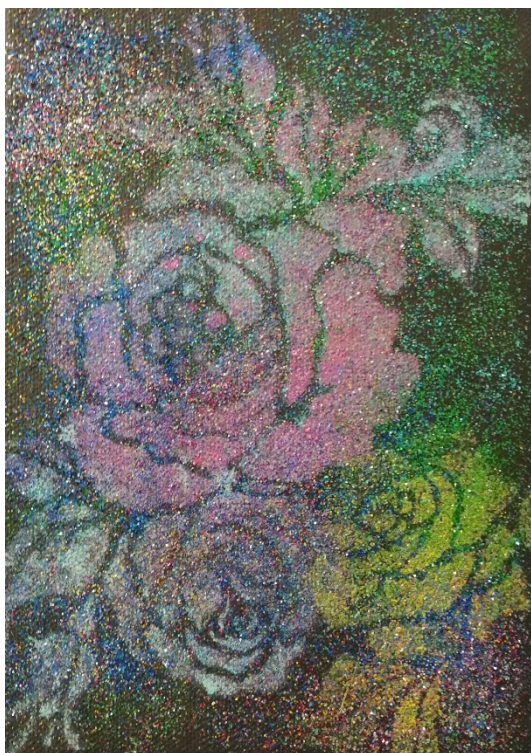
Sen jälkeen päätin tehdä seuraavat sivuosat. Ne kaipasivat mielestäni voimakasta punaista. se jotenkin tuntui sopivan edellisiin paloihin ja se sopi myös ajatukseeni, että jotkut kauniit hetket ovat hyvin tunnelatautuneita ja sen halusin mukaan työhön.



Näihin rohkaistuin laittamaan glitteriä oikein kunnolla. tuntui, että glitter tahtoi kaikesta huolimatta hukkaa itse kuvan alle ja nyt olin halunnut työhön myös ei esittävää pintaa. sen tekeminen tuntui olevan melkoisen haasteellista minulle. Tuntui, ettei työ ole valmis, jos siinä ei ole esittäviä elementtejä. Tässä kohti taistelin esittävyttä vastaan. Koen hieman hävinneeni tämän taistelun. Kuviini ilmestyy aina jotain esittävää. Kun laitoin nämä palat työn sivulle, alkoi keskikuvan keskikohta kaivata jotain selkeämpää yhtenäistämistä. Niinpä laitoin sinne punaisia glitteripisteitä läpi koko työn ylhäältä alas asti ja voimistin keskikuvioita tummentamalla taustaa tai selkeyttämällä ääri viivoja. Työ alkoi näyttää jo joltain. Tuli tunne, että nyt on enää vähän jäljellä tekemistä. Silti työ ei tuntunut vielä valmiilta ja lopulliselta. Jotain vielä puuttui. Katselin työtä taas hetken ja annoin tekemiselleni aikaa.



Se kaipasi selvästi sivuille pienet lisäosat ja pohdittuani pitkään, päätin tehdä sinertävät samannäköiset osat molemmille puolille. se kuvasi mielestäni hyvin sitä miten kauniit hetket menevät ohi ja haalistuvat ja katoavat menneisyyteen. Syntyi nostalgiset reunusruusukuvat. Tässä perässä esimerkkikuvat millaiset.



Nyt näytti, että työssä oli kaikki palat valmiina. Kokeilin paloja jos jonkinlaiseen järjestykseen, mutta aina palasin samaan järjestykseen ja muotoon, joka oli ollut alussa. Palat sopivat niin parhaiten yhteen, olihan ne maalattukin sitä järjestystä ajatellen.

Kun palat olivat kohdillaan, tuntui, että keskiosasta puuttui kaksi lintua yläosasta. Halusin saada ne symmetrisesti molemmille puolille, mutta rikkoa tätä symmetriaa lintujen eri asennoilla. Tein kaksi Talitiaista, koska ne sopivat työn väriytykseen ja edustivat Suomea eli meidän ajatusmaailmaa. Linnut ja hetket kun ovat vapaita ja menevät ja tulevat niin kuin haluavat.

Nämä tehtyäni katselin keskiosaa ja se tuntui kaipaavan reunoille kuvan ulkopuolelle meneviä lintuja. Teinkin ne, mutta hups, kun sovitin keskiosan paikoilleen sivuosien viereen, tuntuivat sivujen linnut olevan liian symmetrisiä ja olevan vain liikaa. Olin unohtanut katsoa teosta kokonaisuutena. olin katsonut sitä osina ja se ei nyt sopinutkaan kaikilta osiltaan yhteen. jouduin peittämään vasemman puolen linnun ja korjailemaan oikean puolen lintua vähän enemmän takalalle jääväksi. Nyt osa oli lopultakin hyvä. Tässä kuva valmiista keskiosasta.



Tältä näyttää sitten lopullinen työ osineen. Kasvojen värin muutin kellertävämmäksi ihan viimeiseksi, koska ne tuntuivat hyppäävän ulos teoksen hetkestä. Nyt ne ovat paremmin sisällä hetkessä. Hetkessä, joka on jo kadonnut.

Tässä kuva valmiista teoskokonaisuudesta.



Kaikki kauniit hetket menevät ohitse 90cm x 204cm sekatekniikka kankaalle

VIIMEISTELY

Mietin pitkään, suihkutanko vielä Vernissaa päälle, jotta kiilteet varmasti pysyvät kiinni, mutta pelkäsin kimalteiden kärsivän, joten jätin sen tekemättä.

Lopuksi tein taakse nuolen mikä puoli on ylöspäin ja lapun teoksen tiedoista ja tietysti taiteilijan allekirjoituksen. Nämä kuuluvat tehdä teoksen taakse, ainakin aineopintojen mukaan.

Tätä ennen osat piti kiinnittää toisiinsa ohuilla rimoilla.

Nykyajan maalauksiin ei yleensä enää laiteta mitään rautalankaviritelmiä, jos mahdollista, vaan näyttelytilan seiniin isketään kulmien kohdille naulat ja työ ripustetaan niiden varaan seinälle. Asia on tietysti eri, jos teoksessa on kehykset.

POHDINTAA

Prosessi tutustua symmetriaan ja sen rikkomiseen on ollut melkoisen pitkä ja vienyt aikaa, mutta se on ollut opettavainen. Se on opettanut kärsivällisyyttä ja saanut minut näkemään, kuinka monella tavalla aiheita voi taiteessa käsitellä. Tuntuu, etten ole vielä kuin vasta raapaissut aiheita. Näkökantoja on niin monenlaisia. Voisin kuluttaa lopun elämäni pohtimalla tätä ja siitäkin vain sitä kohtaa missä symmetria häviää ja miksi.

Aiheessa onnistuin itselleni hyvin tavoittamaan jonkin sellaisen salaperäisen hetken, kuin pienen seesteisen pysähdyksen, millaisia mielestäni kauniit hetket ovat. Ne painuvat mieleen. Niissä on glamouria.

Prosessin aikana olen oivaltanut, kuinka tärkeää taustatyö on, jos tavoittelet tai tutkit jotain aihetta. On erilaista vain tehdä kuvaa ja nauttia siitä, kuin tehdä määrätietoisesti jotain. Kahden asian yhdistäminen vaatii jo pohtimista. Idean ja tutkittavan asian. Nythän annoin aiheen olla takalalla pitkään ja kun se aktivoitui, niin se alkoi määrittää mitä työhön tulee. Toisinkin olisi voinut tehdä, mutta tällä kertaa meni näin.

Loppujen lopuksi huomasin kuitenkin tehneeni edelleen aika esittävää, vaikka siitä jo hieman yritin pyrkiä pois. Ehkä sitten seuraavassa versioissa kenties.

Kuvaaminen oli myös vaativaa. joudun koko ajan kuvaamaan töitäni, kun suoritan lkatulle opintoja ja kun pääsin vauhtiin tässä maalaamisessa, niin unohdin kuvata tai otin hätäpäissäni huonoja kuvia ja vasta jälkepäin oivalsin tarkistaa kuvien tason. Silloin oli jo myöhäistä niitä ottaa. Piti tyytyä siihen, mitä nyt sitten olivatkin.

LÄHTEET

Kiptoe. Can I finish in time?? Risky Last Minute Painting. (2019). 21.8.2019
<https://youtu.be/TiL6Yu%70s>

Kiptoe. Mural struggle in Finland.. (2019). 21.8.2019 <https://youtu.be/B8scU06ucF0>

Mainstreetartisans.com. Mikä on epäsymmetria ja symmetria taiteessa? (2019). 13.5.2020
fin.mainstreetartisans.com/3979306-what-is-asymmetry-and-symmetry-in-art

Saarimäki, M. (2008). Diskreettiä ja äärellistä matematiikkaa. V.1. Mitä on symmetria? Jyväskylän avoin yliopisto. 13.5.2020 math.jyu.fi/matpo/kirja/dam/index-26.html

Räikkälä, A. (1996). Symmetriaa. 13.5.2020 kielikello.fi/-/symmetriaa

Thpanorama.com. Mikä on säteittäinen symmetria? 13.5.2020
fi.thpanorama.com/articles/biologa/qu-es-la-simetra-radial-con-ejemplos.html